

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

til at bruge dem, saa kan man ekspropriere dem, men ellers er der ikke megen Anledning til at ekspropriere.

Saa er der Spørgsmaalet — og jeg ved godt, at det har været fremme —, om de Vognmænd, der ikke har kørt for Tyskerne, men har holdt sig tilbage, nu skulde stilles daarligere end de andre; men det er ikke Meningen, tværtimod. Hvis det er saadan, at de mangler Dæk, at de mangler Vogne og ikke kan komme til at køre, saa er der selvfølgelig netop her en Lejlighed til, at man kan komme dem til Hjælp paa de andres Bekostning, om jeg saa maa sige, paa deres Bekostning, der har været med til at udføre Arbejde for Tyskerne, og som har tjent store Penge paa det.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) sagde, at de 1½ t Tørv, som Folk har kunnet faa, har hindret Transporten, og det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde det noget stærkere, idet han udtalte, at Folk skulde køre ud i Mosen og læsse et halvt Læs. Men saadan er det jo slet ikke gaaget til. Det er Fordelingen til Byerne, der har været Vanskeligheder med, det er jeg ganske enig i; derfor har jeg ogsaa ønsket, og, kan jeg sige, ønsket hele Tiden, at man skulde uddele 3 t. Derfor fik jeg det lavet saadan, at man ude paa Landet straks ved Gennemførelsen af Tørveordningen kunde faa 3 t, hvorimod man ikke kunde gennemføre dette inde i Byerne. Jeg har saa sent som i Torsdags taget dette Spørgsmaal op igen og ment, at man kunde gennemføre det, og givet Udtryk for, at der var Anledning til det. Jeg har over for Deputationer af Købmænd fra Provinsen sagt, at det var min Agt at prøve paa at faa det ordnet saaledes, at der kunde gives 3 t til alle. Efter de Forhandlinger, der er blevet ført i de sidste Dage med Brændselsnævnet, med Købstadforeningen, Københavns Kommune, Arbejdernes Erhvervsraad og Kulhandlerne herinde foruden de andre, jeg nævnte, tør jeg ikke gøre det, fordi man fra alle Sider siger, at det ikke vil være muligt at faa kørt saa mange Tørv ud, at alle Familier kan have Tørv den Dag, da Vinteren indtræder, og det har været en Ledetraad for mig hele Tiden, at naar vi har lidt, maa det ogsaa være saadan, at vi deler det lidt, vi har, og at vi staar solidarisk. Det kan ikke være saaledes, at nogle kan faa mange Tørv og andre kun faa, og naar de, der staar midt i det og kender Forholdene, siger, at det ikke kan lade sig gøre at køre Tørvene ud, og at de ikke mener,

at der kan blive Tørv nok til alle, inden Vinteren indtræder, saa tør jeg ikke sætte flere Mærker i Kraft, før man er klar over, at det kan lade sig gøre.

Saadan ligger Forholdet; derfor er det, at der ikke kan gives flere Mærker. Lægger man til disse 1½ t Tørv Tildelingen til Sygehuse, Skoler o. s. v., bliver det tilsammen 4 Mill. t Tørv. Hvor mange Tørv der bliver lavet her i Landet, er der vist ingen der ved; men om der bliver lavet højst 6 Mill. t Tørv, kan alle forstaa, at der ikke bliver noget stort Spillerum, og at man ikke kan give sig til at uddele mere paa det nuværende Tidspunkt, inden man ved, hvordan det hele kan fordeles under de forhaandenværende Transportforhold.

Derfor kan man godt være misfornøjet med Tørverationeringen, man kan være misfornøjet med saa mange Ting her i Landet i det hele taget og sige, at det gaar for langsomt, det gaar daarligt; men man skal tænke paa, hvordan Forholdene er, vide, hvilke Transportmidler vi har til Raadighed, og hvilke Brændselsmængder vi har at fordele, og derefter maa man tage sin Stilling. Havde man nok af det, er det klart, at man maatte se at give Folk noget mere, saa at de ikke skulde fryse for meget til Vinter. Det eneste Haab, vi har om en Vending til det bedre, er, om vi muligvis kan faa noget Kul fra Udlandet, men jeg kan sige, at Udsigterne i Dag er meget mørke.

Derfor maa vi bestræbe os for at tage alle Ting med, og enten der skal nedsættes Udvalg eller ej for at forbedre Transportforholdene og faa flere Biler til at køre til den naturlige Pris og den Pris, der er fastsat — for det maa heller ikke glemmes —, saa maa man ikke vige tilbage for at foretage ogsaa drastiske Skridt, for at Befolkningen kan blive forsynet med det nødvendige Brændsel, saaledes at alle her i Landet kan faa en Smule.

Hvis man modsætter sig de Foranstaltninger, som vi har ment er, nødvendige for, at dette kan lykkes, saa vil vi i hvert Fald fra Handelsministeriets Side have Bevidstheden om at have forelagt Tingene, saadan som vi mener, de er, og derfor har jeg prøvet paa at give en Udredning af disse Forhold, hvordan Tørvesituationen er, og hvad Grunden er til, at man ikke kan uddele flere Tørv, end man gør.

Hvis Transporten skal kunne gennemføres, maa man have Midler i Hænde til at faa alle Lastbiler i Gang til disse Formaal. Derfor haaber jeg, at der vises Vel-